

วิษณุ โศชนะ, เรือโท 2552: แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชายเลน
บริเวณปากแม่น้ำบางตะนูน จังหวัดเพชรบุรี ปรินญาวิทยาสาสตรมหาบัณฑิต
(การจัดการทรัพยากร) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์อภิวันท์ กำลิ่งเอก, ศศ.ม. 114 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรป่าชายเลนในการรองรับการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชายเลน
บริเวณปากแม่น้ำบางตะนูน ครอบคลุมพื้นที่ 3 หมู่บ้าน ในตำบลบางตะนูน รวบรวมข้อมูลจากการ
สำรวจพื้นที่และความคิดเห็นของผู้นำชุมชน ตัวแทนหน่วยงานราชการท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว จำนวน
ทั้งสิ้น 139 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการถ่วงน้ำหนัก และสถิติพรรณนาอย่างง่าย เช่น ความถี่
ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ทรัพยากรป่าชายเลนบริเวณปากแม่น้ำบางตะนูน มีศักยภาพในการรองรับ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับปานกลาง ควรพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผสมผสานกับการ
ท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน ซึ่งกิจกรรมที่เหมาะสม คือ การล่องเรือศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน การปลูกป่าชาย
เลน การรับประทานอาหารทะเลพื้นบ้าน ชมฟาร์มเลี้ยงหอย ชมการเผาถ่านแบบโบราณ และการพายเรือ
ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มวัยหนุ่มสาวให้ความสนใจกิจกรรมเกือบ
ทุกประเภทมากกว่ากลุ่มวัยกลางคน ยกเว้นกิจกรรมการรับประทานอาหารทะเลพื้นบ้าน ที่กลุ่มวัย
กลางคนให้ความสนใจมากกว่ากลุ่มวัยหนุ่มสาว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อ
เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักศึกษาและกลุ่มอาชีพทั่วไป

ด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ต้องการให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
(ร้อยละ97.06) เพราะจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และควรสนับสนุนการอบรมความรู้
ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับประชาชนในชุมชน (ร้อยละ76.47) การพัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
(ร้อยละ85.29) และจัดตั้งองค์การบริหารการท่องเที่ยวโดยมีชุมชนเป็นแกนนำ (ร้อยละ82.35) ซึ่งเป็น
รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเจ้าของอย่างแท้จริง สำหรับความกังวลต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้น
มากที่สุดคือมีขยะและมลภาวะเพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ79.41)

Wisanu Sothana, Lieutenant Junior Grade 2009: Approach for Ecotourism Development in Mangrove Area at Bang Ta Boon Estuary, Phetchaburi Province. Master of Science (Resource Management), Major Field: Resource Management, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Associate Professor Apiwan Kamlang-ek, M.A. 114 pages.

The objectives of this study were to assess the potential of mangrove resources in ecotourism and define the opinions for ecotourism development in mangrove area at Bang Ta Boon estuary. It covered 3 villages of Bang Ta Boon sub - district. Data collection was done by surveying the study area and interviewing a total of 139 samples including the leaders of local people, representatives of local government organizations and tourists. Data analysis was by using the weighting score method and simple descriptive statistics as frequencies, mean and percentage.

The assess results found that the potential of mangrove resources (at Bang Ta Boon) in ecotourism are at a medium level. The high level of potential indicating factors was area safety and good climate. The another potential indicating factors remained at medium level.

The suitable ecotourism activities in the study area was boat sight-seeing around mangrove area, planting of mangrove trees, local seafood lunch, visit arkshell and sea mussel farming, visit production of mangrove charcoal and cannuing and sight-seeing around mangrove area. Moreover, it is found that the samples require to develop ecotourism (97.06%) because it will make the local people earn more income. The concerned organizations should support the training of ecotourism management (76.47 %) and develop a tourist information center early (85.29 %). Then they require to establish a local people's organization for ecotourism administration that a positive community - base for ecotourism (82.35%). However, they were worried about increases of rubbish and pollution (79.41%).

Student's signature

Thesis Advisor's signature

/ /